

24. grein.

Nú er dánarbú, sem um ræðir í 19. grein, undir opinberum skiptum í Danmörku, á Íslandi eða í Noregi, og skal þá farið á hliðstæðan hátt eftir 7. grein í samningi um gjaldprotaskipti frá 7. nóvember 1933 við ákvárdanir um forgangsrétt krafna.

Artikkel 24.

Er et dödsbo som nevnt i artikkel 19 under offentlig skiftebehandling i Danmark, Island eller Norge, får bestemmelsene i artikkel 7 i konvensjonen om konkurs av 7. november 1933 tilsvarende anvendelse ved avgjørelsen av spørsgsmål om fortrinnsrett for fordriinger.

Artikel 24.

Är dödsbo som avses i artikel 19 föremål för offentligt skifte i Danmark, Island eller Norge, skola i fråga om förmånsrätt för fordran bestämmelserna i artikel 7 av konventionen den 7 november 1933 om konkurs äga motsvarande tillämpning.

25. grein.

Lagaákvæði í einhverju ríkjanna um að binglysing sé nauðsynleg til þess að varðveita gagnvart dánarbúi réttindi, sem aflað hefir verið með réttargjörningi eða með fjárnámi eða lögtaki, skulu ekki gilda um eignir, sem eru í hinum ríkjunum við látið.

Artikkel 25.

Lovbestemmelser i en av statene om at tinglysing er nødvendig for at rettigheter som er erhvervet ved retts-handel eller ved utlegg eller utpantning, skal ha gyldighet overfor et dödsbo, kommer ikke til anvendelse på formue-gjenstander som ved dödsfallet finnes i de andre stater.

Artikel 25.

Vad lagen i fördragsslutande stat stadgar därörom att inskrivning i fastighetsbok eller domstolsprotokoll (*tinglysing*) utgör förutsättning för att rätt som uppkommit genom avtal eller annan rätts-handling eller genom utmätning (*utlegg* eller *utpantning*) skall gälla emot dödsbo äge ej tillämpning beträffande egendom, som vid dödsfallet fanns i annan fördragsslutande stat.

26. grein.

Að svo miklu leyti sem framkvæmd undanfarandi ákvæða er því háð, hvar fjármunur er, skal krafa, sem tilheyrir arfleifanda, álílast vera í því ríki, er farið skal eftir lögum þess samkvæmt 19. grein um skipti á dánarbúinu. Sé krafan bundin við skuldbréf eða annað skjal, sem framvísa þarf til þess að komá fram kröfunni, skal hún þó álílast vera í því ríki, þar sem skjalið er.

Artikkel 26.

Forsåvidt anvendelsen av foranstående bestemmelser avhenger av hvor en formue-gjenstand finnes, skal en fordring som tilhørte arvelateren, ansees for å være i den stat hvis lov efter artikkel 19 er bestemmende for behandlin-gen av boet. Er fordringen knyttet til gjeldsbrev eller annet dokument hvis forevisning er nødvendig for å gjøre den gjeldende, ansees den dog for å være i den stat hvor dokumentet finnes.

Artikel 26.

Vid tillämpning av de föreskrifter denna konvention innehåller om egendoms befintlighet i viss fördragsslutande stat skall fordran som är grundad på löpande skuldebrev eller annat fordringsbevis, vars företeende utgör villkor för rätt att utkräva fordringen, anses befintlig där handlingen finnes, men annan fordran betraktas såsom befintlig i den stat, enligt vars lag boutredningen skall äga rum.

Skrásett skip eða flugvél telst vera í því ríki, þar sem það á heimilisfang.

Registrert skib eller luftfartøy ansees for å være i den stat hvor det har hjemsted.

Registrerat fartyg eller luftfartyg skall anses befintligt i stat, där det har hemort.